

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **V. M.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „městský úřad“) z 25. 3. 2019, č. j. X, ve znění opravného rozhodnutí z 10. 6. 2019, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném kde dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce se přestupku měl dopustit jako provozovatel motorového vozidla RZ X tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci v obci Vsetín na silnici I. třídy č. 69, Rokytnice u č. p. X ve směru jízdy od obce Lhota u Vsetína směrem do centra města Vsetín blíže neustanovený řidič řídil uvedené vozidlo a automatizovaným technickým prostředkem používaným

bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost 70 km/h po odečtu tolerance 3 km/h a tím řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 20 km/h. Řidič tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona.

3. **Žalobce v žalobě** namítal nedostatečné vymezení místa přestupku, dále že obecní policie nebyla oprávněna pořizovat záznam z důvodu nezveřejnění informace o měření rychlosti a že neměřila na místě určeném Policií ČR, že žalobce nebyl poučen o oprávněné úřední osobě, dále že nebylo prokázáno, že na měření neprofituje soukromá osoba jako vlastník radaru a že ve výroku rozhodnutí o přestupku chyběla forma zavinění.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na snímek z rychloměru a poukázal na to, že Rokytnice je název ulice, nikoli nějaké samostatné obce. K tomu doložil mapu Vsetína s vyznačením katastru obce.
5. Obecní policie zveřejnila informaci o měření rychlosti v místě na webu města Vsetín. Na této stránce je uvedeno, že vznikla 8. 12. 2017, tedy před spácháním předmětného přestupku. Místo měření bylo schváleno Policií ČR a příslušná dohoda je součástí spisu zdejšího soudu zn. 72 A 35/2019.
6. Námitka podjatosti je identická s námitkou podjatosti Mgr. T. (srov. sp. zn. 72 A 35/2019) a nezakládá se na pravdě. Žalovaný sdělil jméno oprávněné úřední osoby žalobci v rozhodnutí o odvolání proti oprávněnému usnesení. Toto rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci P. K. 12. 7. 2019, tj. měsíc před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání. Mgr. A. K. zmocněnci nikdy netelefonovala a vystupovala ve více řízeních, kde byl zmocněnec P. K., avšak podjatost nebyla namítána, až ve věci sp. zn. žalovaného KUSP-80043/2019/DOP, aniž by se zmocněnec zmínil o telefonátu, který měl v nynějším případě zakládat podjatost. Nadřízený Mgr. A. K. rozhodl 12. 5. 2020 usnesením č. j. KUZL-31570/2020 tak, že Mgr. A. K. není vyloučena z projednávání věci v žádném z řízení, kde vystupuje jako zmocněnec P. K. Proti tomuto usnesení nebylo podáno odvolání.
7. K absenci formy zavinění ve výroku žalovaný odkázal na to, že podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle § 125f odst. 1 téhož zákona nevyžaduje zavinění a toto ustanovení je speciální k § 93 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Tento závěr vyplývá i z judikatury, např. z rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 6 As 53/2019-41 či č. j. 10 As 241/2019-36.
8. Žalovanému je z kontrolní činnosti známo, že použitý stacionární měřič rychlosti je majetkem města Vsetína, a to na základě kupní smlouvy a jejího dodatku, které byly zveřejněny v registru smluv.
9. **Soud při jednání** provedl tyto důkazy předložené žalovaným: 1. otiskem obrazovky z mapy.cz se zadáním Rokytnice X, Vsetín, dopravní mapa s vyznačením části města Vsetín s názvem Rokytnice a ulicí Rokytnice, 2. otiskem obrazovky z mapy.cz – uliční pohled na ulici Rokytnice a přechod pro chodce s šipkou na domě č. p. X, 3. otiskem obrazovky – letecký pohled na ulici Rokytnice s domem č. p. X, 4. otisky obrazovky z webu města Vsetín s uveřejněním informace o měření rychlosti na ulici Rokytnice v bodě

2, 5. úřední záznam Městské policie Vsetín ze 7. 4. 2021 o tom, že strážník P. P. 8. 12. 2017 umístil na web města Vsetín článek o měření rychlosti vozidel s hypertextovým odkazem, 6. dohodou Policie ČR – krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor vnější služby Vsetín, dopravní inspektorát a městem Vsetín z 20. 2. 2009 o spolupráci při zabezpečování dohledu v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, 7. kupní smlouvou č. RA/20/2017 mezi městem Vsetín a RAMET a. s. z 25. 9. 2017 včetně příloh a dodatku č. 1 z 20. 12. 2017 o dodávce systému pro stacionární radarové měření rychlosti vozidel včetně SW s vazbou na stávající IS města Vsetín.

10. Zástupce žalobce žádal při jednání o sdělení a zápis jmen osob, které uzavřely dohodu uvedenou pod bodem 6. Soud konstatoval, že podpisy na smlouvě jsou nečitelné a jména nejsou ve smlouvě uvedena.
11. Zástupkyně žalovaného při jednání soudu poukázala na to, že pokud žalobce zpochybňuje citovanou smlouvu, tvrzení o případné neplatnosti musí prokázat na základě obráceného důkazního břemene. Žalobce byl v průběhu správního řízení nečinný, podal blanketní odvolání a všechny námitky si nechal do soudního řízení.
12. Soud dále provedl při jednání tyto důkazy: a) otisk obrazovky ze stránky mapy.cz po zadání „Rokytnice Vsetín“ s vyznačením ulice Rokytnice, b) otisk obrazovky ze stránky mapy.cz s ulicí Rokytnice ve Vsetíně a zakreslením hranic katastru města Vsetín červeně (č. l. 24 soudního spisu), c) dopis Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje z 22. 11. 2017, č. j. KRPZ-117846-2/ČJ-2017-151506, nazvaný Stanoviště k měření rychlosti na silnicích v k. ú. Vsetín – stanovisko (zejména souhlas v bodě 2; k oprávnění městské policie měřit rychlost v místě přestupku), d) otisk stránky z webu města Vsetín s informací o stacionárním měření rychlosti ve Vsetíně v ulici Rokytnice, na silnici I/69 za odbočkou k místní části Janišov, v mírném klesání s dvěma přechody pro chodce (od 30. 11. 2018), uvedenou v bodě 2, e) otisk obrazovky z registru smluv s ID verze 4173132 (<http://smlouvy.gov.cz/smlouva/4173132>), f) kupní smlouva č. RA/20/2017 pořízená z registru smluv z citovaného zdroje, uzavřená mezi městem Vsetín a RAMET a. s. o veřejné zakázce - dodávce systému pro stacionární radarové měření rychlosti vozidel včetně SW s vazbou na stávající IS města Vsetín, ze dne 25. 9. 2017, včetně příloh a dodatku č. 1 ze dne 20. 12. 2017.
13. Zástupce žalobce nesouhlasil s právním názorem žalovaného, že na jeho straně je důkazní břemeno o tom, že dohoda pod bodem 6 odstavce 9 tohoto rozsudku je neplatná, důkaz o její platnosti měl předložit správní orgán. Žalobci tuto dohodu nikdo nedá, možná by o ni mohl žádat podle zákona o poskytování informací, soudy by k tomu měly přihlédnout. Žalobce nemá možnost zjistit, kdo měl dohodu podepsat. Podle zástupkyně žalovaného názor žalobce by znamenal, že veškeré detaily by musel prokazovat správní orgán, i když nemají vztah k projednávané věci. K zásadě *in dubio pro reo* uvedla, že správní orgán neměl a nemá pochybnosti, tato námitka byla uplatněna až nyní. Zástupce žalobce uvedl, že argumentace by neměla směřovat k tomu, co by to znamenalo, není to podstatné, správní orgán může říct vždy, že nemá pochybnosti. Kdyby odvolání žalobce bylo detailní, prodloužilo by to řízení k újmě práv žalobce. Například v případech zákazů řízení motorových vozidel často uplyne doba tohoto zákazu dřív, než se věc vyřeší. Laik obvykle nerozumí přestupkovému řízení. Žalovaný má povinnost přezkoumat celou věc ve veřejném zájmu, který je tu vždy. Podstatné je, že těžko účastník řízení může prokazovat, kdo byl oprávněn podepsat shora citovanou smlouvu. Ani po obdržení na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. nemusí žadatel podpisy vidět, mohou být zakryté. Žalovaný

by měl prokázat planost smlouvy, a proto navrhl soudu, aby zjistil jména ředitele městské policie a vedoucího dopravního inspektorátu, a vyslechl je k tomu, zda šlo o jejich podpisy a jestli byli oprávněni smlouvu podepsat, případně ji podepsaly osoby, které ji mohly podepsat podle vnitřních předpisů nebo podle jiných listin. Jde o klíčový důkaz a podklad odsouzení žalobce za přestupek.

14. Zástupce žalobce uvedl k úřednímu záznamu městské policie ze 7. 4. 2021, že jde o nevěrohodný důkaz. Je nereálné, že městský strážník P. by měl v pracovní náplni umísťování informace na web města, to mělo být zdokumentováno jinak, proto navrhuje výslech svědka P. k otázce umístění a doby umístění na web města.
15. Dále zástupce žalobce namítl rozpor dvou listin – citovaného úředního záznamu a dodatku ke smlouvě o koupi radaru, podle kterého je zde časový nesoulad. Informace o měření byla zveřejněna dřív, než byl radar umístěn na ulici Rokytnice. V dodatku č. 1 ke kupní smlouvě jsou dva termíny pro instalaci radaru, pro Rokytnici do 30. 4. 2018. Dodatek je z 20. 12. 2017 a podle úředního záznamu informace byla vyvěšena 8. 12. 2017.
16. Ve stanovisku Policie ČR (z 22. 11. 2017) je podepsaná osoba a zástupce žalobce popírá její oprávnění k podpisu stanoviska a uzavírání jakýchkoliv dohod a schvalování míst určených k měření, podle zástupce žalobce to není v souladu s organizačním řádem Policie ČR a ani neexistuje pověření ředitele krajského ředitele policie nebo někoho jiného, že tak může činit vedoucí označeného dopravního inspektorátu, soud v tuto chvíli má potvrzeno pouze, že za krajské ředitelství policie může jednat ředitel krajské policie, to měl doložit žalovaný. Zástupce žalobce z opatrnosti navrhl, aby vedoucí dopravního inspektorátu, respektive osoba, která stanovila místa měření rychlosti, prokázala, že byla oprávněna toto činit a na základě konkrétně čeho.
17. Dále nebylo podle zástupce žalobce prokázáno, jestli byla v případě koupě radaru vybrána nejvýhodnější nabídka. Je na soudu, jak uvaží o případné neplatnosti smlouvy. Žalovaný by měl doložit, že dodavatel byl vybrán na základě transparentního výběrového řízení.
18. Zástupkyně žalovaného uvedla, že zástupce žalobce si odporuje tvrzením, že chtěl blanketním odvoláním urychlit řízení. Bezpředmětná je argumentace, že žalobci uplyne doba zákazu řízení ve správním řízení. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen panem K. Společnost F. C., s. r. o., dobře ví, jak má klienty pojištění proti pokutám zastupovat, jde o procesní strategie. V posuzované věci důvodné pochybnosti nebyly. Městská policie měřila rychlosti vozidel na území města Vsetína, město Vsetín mělo všechny dokumenty k dispozici, žalobce byl ve správním řízení nečinný a správní orgány nemusely dokazovat skutečnosti, které nyní žalobce namítá. Město Vsetín vědělo, že informace o měření byla zveřejněna. V kupní smlouvě o radaru je Mgr. P. uveden jako ředitel městské policie. Časový posun umístění radaru v Rokytnici je zřejmý ze smlouvy. Městská policie nemusí uveřejňovat informaci o měření rychlosti přesně k datu instalace radaru, naopak je vhodné uveřejnění informace s časovým předstihem. Projednávaný přestupek se stal v srpnu 2018 a žalobce se s informací mohl včas seznámit. Skutkový stav byl dokazován tak, aby byl bez důvodných pochybností, neprokazoval se skutečný stav. Žalobce ani žalovaný nemají povinnost prokazovat skutečnosti namítané nyní žalobcem. Taková povinnost by dalece přesahovala povinnost zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. Když si kupujeme rohlík, také nezjišťujeme, zda prodáváčka je oprávněna tuto transakci uskutečnit. Měl-li žalobce jakékoliv pochybnosti nebo návrhy na dokazování, měl je vznést ve správním řízení.

19. Zástupce žalobce uvedl, že pokud je správnímu orgánu něco známo, musí to být součástí spisu ve správním řízení. Na některé námitky účastníků řízení správní orgány vůbec nereagují a některé argumenty účastníky nenapadnou hned. Všechny otázky, které se tu řeší, už mohly být rozhodnuty soudně. Z citovaného úředního záznamu není jasné, co strážmistr P. konkrétně zveřejnil. S ohledem na postavení městské policie v obci je možnost obrany žalobce nízká. Informace o měření, které ještě není, může být podvod na občany. Měl tam být další úřední záznam, kdy se skutečně začalo měřit, že to bylo o několik měsíců později. Zástupce žalobce neví, jestli tu šlo o pojištění proti pokutám, to ani není možné, podle něj to už dávno neexistuje, ve spise o tom není důkaz, reálné je jen pojištění právní pomoci.
20. Podle zástupce žalobce dokazování prokázalo vady napadeného rozhodnutí. Správní řízení má být ve správním trestání perfektní, spravedlivé a férové. Žalovaný staví rozhodnutí na tom, že informace o měření byla zveřejněna včas, ale důkazy o tom byly předloženy až před soudem, což se jeví jako nedůvěryhodné. Autor úředního záznamu jako zaměstnanec mohl být vystaven tlaku a pokud by tento záznam nesepsal, mohl by mít problémy na pracovišti, whistlebloweři nejsou chráněni speciálním zákonem. Úřední záznam psala osoba, která má zájem na jeho obsahu. Web města obvykle spravuje nějaká firma nebo zaměstnanec úřadu. S vyšší mírou pravděpodobnosti měření v době sepsání záznamu ještě neprobíhalo, proto je záznam nedůvěryhodný. Měl být sepsán nový záznam o skutečném měření. Nedostatečné je dokazování úředním záznamem, měl tam být screenshot včas. Nebyla prokázána jména a podpisy na dohodě pod bodem 6 odstavce 9 tohoto rozsudku, smlouva je neplatná, v praxi jde často o podpisy neoprávněných osob, například zástupců, kteří neměli právo zastupovat ze zákonných důvodů. K námitce nesdělení jména oprávněné úřední osoby včas zástupce uvedl, že některé soudy shledávají, že jde o vadu s vlivem na zákonnost rozhodnutí (Ústí nad Labem). Navrhuje vyslechnout pana K., jak se k němu negativně vyjadřovala Mgr. K., důvody podjatosti nebyly vypořádány. Trvá na tom, aby na webu NSS nebyly zveřejňovány rozsáhlé údaje o zástupci žalobce, koho a v jakých věcech zastupuje, kdy a u kterého soudu byl, jaký má příjem za zastoupení, má právo na soukromí. Řada sporů je vyhrána, a přesto nechce být na internetu.
21. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
22. Pokud se jedná o namítané **nesdělení údajů o oprávněné úřední osobě** odvolacího správního orgánu, žalovaný podle názoru krajského soudu skutečně pochybil, pokud žádosti žalobce podle § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) nevyhověl včas – žalovaný určil oprávněnou úřední osobu ve věci 21. 5. 2019, její jméno žalobci samostatně nesdělil a uvedl ho v rozhodnutí o odvolání z 13. 8. 2019.
23. Žalovaný podle svého tvrzení jméno oprávněné úřední osoby žalobci sdělil svým rozhodnutím z 10. 7. 2019 o zamítnutí odvolání žalobce proti oprávněnému usnesení městského úřadu (o doplnění § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu do výroku rozhodnutí o přestupku).
24. Podle ustálené judikatury správních soudů jde o pochybení. Ani sdělení oprávněné úřední osoby v rozhodnutí o oprávněném usnesení nelze považovat za úplnou informaci o oprávněné úřední osobě. To zejména proto, že správní orgán může určit oprávněných úředních osob více (což se běžně ve správních řízeních děje) a další rozhodnutí ve věci

může činit jiná osoba. Na druhou stranu je nutné zabývat se tím, zda by toto procesní pochybení mělo samo o sobě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

25. Podle § 14 odst. 1 správního řádu *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*
26. Podle § 14 odst. 2 správního řádu *účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.*
27. Z ustálené judikatury vyplývá, že zásah do procesních práv obviněného z přestupku a související nezákonnost rozhodnutí ve věci nelze zásadně dovozovat pouze z absence sdělení údajů umožňujících identifikaci oprávněné úřední osoby. Naopak musí být ze strany obviněného z přestupku ve správním řízení nebo v žalobě (typicky v návaznosti na okamžik zjištění, kdo bude ve věci rozhodovat) uplatněny konkrétní důvody, ze kterých lze možnou podjatost oprávněné úřední osoby dovozovat (srov. např. rozsudky NSS z 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016-52, z 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, a z 2. 3. 2017, č. j. 7 As 313/2016-30).
28. V žalobě byla namítána podjatost oprávněné úřední osoby žalovaného pouze s odkazem na skutečnost, že Mgr. A. K. nesdělila své jméno žalobci včas, má mít ke zmocnění negativní vztah, protože zmocněnec vystupuje ve větším počtu správních řízení, a to značně úspěšně, dále údajně proto, že Mgr. A. K. jednou telefonovala zmocněnci, že bude rozhodovat proti němu a protože Mgr. A. K. obviňuje zmocněnce z obstrukcí, i když v řízení žádné nejsou.
29. Podle názoru zdejšího soudu se nejedná o tvrzení, které by naplňovalo výše uvedené (judikaturou dovozené) požadavky na konkrétnost důvodů podjatosti, pro které může mít nesdělení informace o oprávněné úřední osobě žalovaného vliv na zákonnost rozhodnutí.
30. Žalobce zůstal pouze v rovině spíše obecných, nedůvěryhodných a ničím nepodložených tvrzení, pokud nespecifikoval žádné konkrétní řízení či rozhodnutí, ve kterých se měla podjatost oprávněné úřední osoby žalovaného vůči jeho zmocněnci projevit. Současně žalobce nezpochybnil nestrannost oprávněné úřední osoby žalovaného z jiných důvodů, mezi které typicky patří osobní zájem na výsledku řízení, který může být dán zejména existencí osobní vazby k účastníkovi řízení nebo jeho zmocněnci.
31. Samotný poukaz na používání účelových a obstrukčních praktik v přestupkovém řízení nelze považovat za důvod podjatosti oprávněné úřední osoby, a to v situaci, kdy je na procesní strategii daného zmocněnce běžně poukazováno rovněž soudní judikaturou (z poslední doby srov. např. rozsudek NSS z 18. 6. 2021, č. j. 3 As 231/2019-36, bod 30).
32. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS z 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, podle něhož dokonce i zjištění, že (meritorní) rozhodnutí vydala objektivně vyloučená osoba, nemusí automaticky vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, pokud k tomuto zjištění nepřistoupí další okolnosti svědčící o nezákonnosti správního rozhodnutí.
33. Z uvedených důvodů soud neprováděl výslech P. K., byl by nadbytečný.

34. Nedůvodná je námitka, že součástí výroku rozhodnutí o přestupku měla být **forma zavinění**. V posuzovaném případě jde o přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy o přestupek provozovatele vozidla, který nese objektivní odpovědnost za zajištění, aby řidič, kterému vozidlo svěřil, při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržoval povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Teprve následkem nesplnění této povinnosti provozovatele vozidla bylo spáchání jiného přestupku, a to přestupku řidiče vozidla. Jinými slovy, z povahy věci se u přestupku provozovatele vozidla subjektivní stránka nezjišťuje.
35. Liché jsou námitky, že městská policie nebyla oprávněna měřit rychlost a pořídit důkaz o měření rychlosti, proto ho nelze použít, že **městská policie nezveřejnila informaci o zřízení automatizovaného technického systému** a že nebylo prokázáno, že by **městská policie měřila rychlost vozidel v místě určeném Policií ČR**.
36. Podle § 79a zákona o silničním provozu *za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*
37. Součinnost městské policie s Policií ČR a určení místa spáchání přestupku jako místa měření rychlosti byly prokázány při jednání soudu dohodou Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor vnější služby Vsetín, Dopravní inspektorát, a Městem Vsetín, o spolupráci při zabezpečování dohledu v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu z 20. 2. 2009, zejména článkem 5, který zakládá oprávnění městské policie měřit rychlost na místech určených Policií ČR, a dopisem Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje městu Vsetín z 22. 11. 2017, č. j. KRPZ-117846-2/ČJ-2017-151506, nazvaným Stanoviště k měření rychlosti na silnicích v k. ú. Vsetín – stanovisko, kterým v bodě 2 učinila souhlas k oprávnění městské policie měřit rychlost v místě předmětného přestupku. Tyto důkazy jsou v souladu s podkladem rozhodnutí – oznámením městské policie z 27. 8. 2018 o předmětném přestupku, který byl pro správní řízení dostačující, protože žalobce žádnou námitku k oprávnění městské policie ve správním řízení nevznnesl a odvolání bylo blanketní.
38. Včasné a řádné zveřejnění informace o měření rychlosti v místě předmětného přestupku osvědčilo dokazování otiskem stránky z webu města Vsetín s informací o stacionárním měření rychlosti ve Vsetíně v ulici Rokytнице, na silnici I/69 za odbočkou k místní části Janišov, v mírném klesání s dvěma přechody pro chodce (od 30. 11. 2018), uvedenou v bodě 2 (<https://www.mestovsetin.cz/stacionarni-mereni-rychlosti/d-528029>), a úřední záznam Městské policie Vsetín ze 7. 4. 2021 o tom, že strážník P. P. 8. 12. 2017 umístil na web města Vsetín článek o měření rychlosti vozidel s uvedením odkazu <https://www.mestovsetin.cz/stacionarni-mereni-rychlosti/d-528029/p1=54111>.
39. Podle zdejšího soudu odpovídá prokázané zveřejnění způsobu předvídanému zákonem a aprobovanému v obdobných případech judikaturou správních soudů (např. rozsudkem NSS z 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39, podle kterého povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.

40. Neopodstatněná je námitka, že správní orgány pochybily tím, že se nevěnovaly zjištění, zda na pokutování řidičů **neprofituje soukromá osoba**, zejména tím, kdo je vlastníkem rychloměru.
41. Soud provedl při jednání dokazování otiskem obrazovky z registru smluv s ID verze 4173132 (<http://smlouvy.gov.cz/smlouva/4173132>) a zjistil, že kupní smlouva na předmětný rychloměr je dostupná na uvedené webové stránce. Soud dále provedl důkaz touto kupní smlouvou č. RA/20/2017, uzavřenou mezi Městem Vsetín a RAMET a. s. o veřejné zakázce - dodávce systému pro stacionární radarové měření rychlosti vozidel včetně software s vazbou na stávající informační systém města Vsetín z 25. 9. 2017, včetně příloh (kterými jsou položkový rozpočet, specifikace poddodavatelů a otisky obrazovek čtyř map s leteckým pohledem na umístění radarů) a včetně dodatku č. 1 z 20. 12. 2017. Soud dále zjistil z kupní smlouvy, že dodavatel RAMET a. s. dodal městu Vsetín systém pro automatizované stacionární měření rychlosti vozidel. Podle dodatku č. 1 článek II odst. 1 písm. b) budou tři skříně a sloupy umístěny v místech: Jasenická, Rokytnice a Jiráskova, a to do 30. 4. 2018. Podle ověřovacího listu silničního radarového rychloměru RAMER10 T z 12. 6. 2018 č. 140/18 je vlastníkem měřidla město Vsetín. Z uvedených důkazů se podává, že město Vsetín je majitelem předmětného rychloměru, ze všech okolností věci o tom nejsou žádné pochybnosti. Správní orgány se touto otázkou zabývat nemohly, protože žalobce námitku vznesl až v žalobě. Jiný důvod, aby se zabývaly a odůvodňovaly, kdo je vlastníkem rychloměru, neměly.
42. Nedůvodná je námitka nedostatečného **vymezení místa přestupku**. Městský úřad jej označil takto: „v obci Vsetín silnice I. třídy č. 69, Rokytnice u č. p. X ve směru jízdy od obce Lhota u Vsetína směrem do centra města Vsetín“. Žalobce namítal, že nebylo jasné, jestli přestupek byl spáchán v obci Vsetín nebo Rokytnice. To je významné pro oprávnění obecní policie měřit rychlost vozidel a kvalifikaci skutku.
43. Soud provedl při jednání dokazování otiskem obrazovky ze stránky mapy.cz po zadání „Rokytnice Vsetín“ s vyznačením ulice Rokytnice, otiskem obrazovky ze stránky mapy.cz s ulicí Rokytnice ve Vsetíně a zakreslením hranic katastru města Vsetín červeně (č. l. 24 soudního spisu, příloha k vyjádření žalovaného k žalobě), dále listinami předloženými žalovaným, a to otiskem obrazovky z mapy.cz se zadáním Rokytnice X, Vsetín, dopravní mapa s vyznačením části města Vsetín s názvem Rokytnice a ulicí Rokytnice, otiskem obrazovky z mapy.cz – uliční pohled na ulici Rokytnice a přechod pro chodce s šipkou na domě č. p. X a otiskem obrazovky – letecký pohled na ulici Rokytnice s domem č. p. X. Z uvedených otisků obrazovek s údaji z map vyplynulo, že místem spáchání přestupku bylo město Vsetín, ulice Rokytnice u domu č. p. X. Toto místo koresponduje s místem uvedeným v záznamu z rychloměru a oznámení přestupku z 27. 8. 2018. Toto místo je dále v souladu s místem určeným Policií ČR k měření rychlosti vozidel městskou policií i místem uvedeným ve smlouvě o koupi rychloměru, jak soud popsál výše.
44. Námitky žalobce, které uplatnil až při jednání soudu, byly podány opožděně, po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Nešlo přitom o rozvinutí včas uplatněných žalobních námitek. Proto se jimi soud nemohl zabývat a provádět související dokazování. Šlo o námitky, že shora citovaná dohoda Policie ČR s Městem Vsetín o spolupráci při zabezpečování dohledu v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu z 20. 2. 2009 je neplatná, protože na ní nejsou uvedena čitelně jména osob, které ji podepsaly; že je zde časový nesoulad mezi zveřejněním informace o měření v místě přestupku a dodatkem ke smlouvě o koupi rychloměru;

k oprávnění podepsat stanovisko Policie ČR ke stanovištím, kde bude měřena rychlost vozidel; jestli byla při koupi radaru vybrána nejvýhodnější nabídka.

45. Soud rovněž neprovedl důkaz výsledkem městského strážníka P. P. k otázce umístění a doby umístění informace o měření rychlosti v místě přestupku na web města, protože by byl nadbytečný. Umístění informace o měření i doba umístění byly prokázány výše citovanými důkazy. Otázka, kdo informaci na web města umístil, nemá souvislost se zákonností napadeného rozhodnutí. Nešlo například o neoprávněné zveřejnění informace (útok hackera) apod.
46. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
47. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. července 2021

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně